

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Decreta

Brant, Sebastian

[Basel], after 1. März 1499

Sessio duodecima concilii Basiliensis

[urn:nbn:de:bsz:31-313515](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-313515)

Sessio duodecima

in maiori Basiliensi. solenniter celebrata. v. kalendas Maij. Anno a natiuitate dñi Millesimoquadringentesimo tricesimo tertio.

¶ Sessio duodecima concilij Basiliensis.

Sacroscritā generalis synodus Basiliens. in spiritu sancto legitime cōgregata vniuersalem ecclesiā representās. Ad perpetuam rei memoriā Sancta catholica ecclesia in sacro constantiē. cōcilio conueniens cū aiaduerneret neglectū sacrorū concilioꝝ p̄teritis temporibꝫ occasione fuisse heresum errorū scismaticum ac plurimarū deformitatū in populo christiano ipsoꝝqꝫ cōcilioꝝ frequeracionē optimū fore dictarū pestiū ac malorum antidotū / diuina inspiratione instruit deinceps certis mō et tēpore generalia concilia celebrari. Prius autē ne quisqꝫ de ipsoꝝ concilioꝝ potestate hesitaret declarauit conciliū generale catholicam ecclesiam representans potestate a christo immediare habere / cui quilibet cuiuscunqꝫ status vel dignitatis / etiā si papalis existat obedire tenet in hijs que pertinent ad fidē / et extirpationē scismaticis atqꝫ ad generalē reformationē ecclesie in capite et in membris. Quod etius mādatis statutis ordinationibus et p̄ceptis sup̄ p̄missis seu ad ea pertinentibus quicūqꝫ / etiā si papalis fuerit dignitatis obedire cōmūaciter cōtemnens nisi resipuerit cōdigne penitenti e subijciendus est et debite puniendus / etiā ad alia iuris subsidia si opus fuerit recurrendo. auctoritate igit̄ memorati cōstantiē. cōcilioꝝ / ac deinde et instituto sacri concilioꝝ Genē. approbationeꝫ felicis recordationis Martini pape quinti / et moderni dñi Eugeniꝝ pape quart̄i. Nec sancta Basiliens. synodus legitime cōgregata ad opus generalis reformationis ecclesie in capite et in mēbris / necnō ad extirpationē heresum oim cū diligentia in suo primordio p̄cedere decreuit. Sed quoniā absqꝫ pace christianoꝝ principum / hec duo sacratissima opa nō facillē executionē habere poterant p̄fessa est etiā ad pacē cōcordiāqꝫ christiani populi velle totis viribꝫ laborare / quēadmodū hactenus fecit fecissetqꝫ vberius / ac forte feliciter nisi grauibꝫ fuisset p̄ p̄fatuꝫ dñm Eugeniū obstaculis impedita. Et quoniā inter christianos nemo est cuiꝫ p̄ sua dignitate magis intersit qꝫ sumi pontificis huiusmodi sacris operibus intendere. Nec sancta Synodus a sue cōgregationis initio dñm Eugeniū per binas ambas vias cū magna instantia dep̄cata est vt suas operas cōsiliaqꝫ et auxilia ad ipsam Synodum fouendā ac promouendam veller impendere / Cū vero ab ipso domino Eugenio pro suo pastorali officio omne genus subsidij ac suffragij speraremus lugubri nūcio ad nos platum est hoc sacrum conciliū tam solenniter institutum / et pro tam necessarijs negotijs congregatum in publico consistorio de facto cū de iure nō posset at̄temptasse dissoluere Quod nos audientes tristitia cōsterna

Sessio duodecima

Et magnoque more confecti sumus / nec modo nos sacrum conciliū celebrantes huiusmodi pretensa dissolutio supra modum scandalizauit sed et omnem populum christianum qui tam sanctorum operū felicem exitū magno cum desiderio expectabat. Existimans tunc hec sancta synodus sinistris informationibus ipsum dominū Eugenū fuisse circumuentum mor ad eum venerabilem episcopum Lausanen. et decanū Traiecten. oratores destinauit eidem ostensuros causas prentse dissolutionis a veritate procul esse supplicaturosque / vt cum huiusmodi res grauius ac notorie ecclesiam perturbaret plurimeque in populo christiano exinde calamitates secutire essent ipsam dissolutionem tam scandalose factam omnino reuocaret. Et huic sancte Synodo sicut dignitatem suam decebat cū effectu adbereret Sed ipsorum oratorum rationibus ac precibus nequaquam motus eos ad nos vacuos remisit. Quam graue ac notorium scandalum / hec sancta Synodus ferre nō valens ipsum dominū Eugenū in publica sessione monuit vt infra quatuor menses pretensam dissolutionem tot scandalorum causam penitus aboleret. Interim autem et post charissimus ecclesie filius Sigismundus romano imperator illustris tamque ecclesie fidelis aduocatus pluribus notabilibus ambasiatis ac crebris litteris ipsū dominū Eugenium humilime deprecatus est vt ab huiusmodi ecclesie perturbatio omnino desisteret Id ipsū etiā zelo fidei et ecclesie successū quod plures reges ac principes cardinalesque ac prelati tam in curia romana quam extra rogando obsecrando monendo sedula cum instantia fecerunt. Et quidem tot preces et requisitiones vndique sibi potrecte sūt tam pie humiliter et deuote vt quod dolenter referimus si pax et tranquillitas ecclesie sibi fuisset cordi nullatenus dissentire potuisset. Circa autem ipsorum quattuor mensium exitum ad nos quattuor oratores transmisit non vt emendarent sed errata defenderent / nosque increparent quod mor sue prentse non paruissimus dissolutioni. Quibus per responsiones huius sacri concilij veritas tam iure diuini et humani quam sine consensu concilij dissolucere nequiebat quod facti quod cause prentse dissolutionis verum non fuerant extitit luce clarius patefacta. Transactis his quattuor mensibus cū in publica sessione promotores sacri concilij ipsius domini Eugenij contumaciam accusantes cū contumacem declarari peterent sancta Synodus a dictis oratoribus fuit exorata vt sup sedere dignaretur pro tunc et vsque ad tres menses / postea distulit. Et cū interim nulla sue emendationis iudicia apparerent imo quottidie in suo proposito durius perseuerans innumeris modis quos honestatis causa reticemus ipsam sanctā Synodū dissipare et euertere conaretur Nos licet suadent. iusticia acrioribus remedijs vt potuissimus nihilominus mansuetudinē nostre nō inmemores. Iterū ipsū monuimus / vt ex pre omnipotētis dei precepimus vt infra sexaginta dies dissolutionē prentsam prius

Sessio duodecima

renocaret / et sacro cōcilio pure simpliciter z cū effectu adhereret. Quibus exactis iterū per p̄motores cōciliū ipsius dñi Eugenij cōtumaciā fortius accusantes instātius interpellati sumus / vt ad declarationem cōtumacie z ad penas quas tanta cōtumacia erigebat pcederemus. Et nihilominus aliquā diu differre decreuimus / si forte tantā sacri cōciliij pietatē videns ipse quoq; ad pietatē flecteret. Inter ea q̄ttuor alij sui oratores ad nos superuenerūt varias secum facultates immo verius difficultates z inuolutiones afferētes per quas monitioni nr̄e nullatenus parebat nec p̄tensa irritabat sed potius firmabat dissolutio. Multa etiā alia in his cōtinebant nō mediocriter absurda et sacro p̄iudicialia cōcilio. Quibus sine dei offensa et graui iactura ecclesie nullatenus assentire poteramus. pur hec in responsione dictis ambasciatoribus sextadecima die Junij tradita diffuse describunt. Post itaq; duos menses qui decimanona februarij expiarunt vsq; ad p̄sentē diē patienter distulimus sperantes ipsum dñm Eugenij plenam tandem adherentiā p̄biturū sed vt rei euidentia sa; demonstrat quo magis pulsatur eo amplius obdurat aures. Et quāto secum benignius ac modēstius agitur / eo tenacius in suo dissolutionis p̄posito p̄seuerat. Et quātum ex eius verbis factisq; colligi potest / nil aliud p̄ndere videt nisi vt ecclesiā pessundet. Jusq; sibi z successoribus faciat nō solum obrogandi ritum sacrorū concilioꝝ / et ea libito dissoluēdi / sed z ipsoꝝ sacratissima decreta spiritu dei p̄mulgata a quib; status pendet vniuersalis ecclesie irritādi z abolēdi / z p̄sertim declarationē illam q̄ in his q̄ ad fidei extirpationē scismatis / et generalē ecclesie reformationē in capite z in mēbris p̄tinent / quilibet etiā papalis dignitatis decretis generalis zelij subijciat. Ex quib; quot quātaq; mala ac scandala ex nūc z in futurū succedere possint satis oibus liquet / et in p̄fata responsione late exprimit. Cū ergo iam vltra annū et dimidiū incassū apud eū laborauerimus / nec nostris aut aliorū p̄cibus ac monitionib; flective lit / nec eum quātaq; māsuetudo ac paciētia ad ea que pacis et rationis sunt mouere queat. Quod amplius frustra immorandū est forsā nostrā patientiā putat assensum / et ex longa dilatione fiducia p̄seuerandi assumit; quasi arbitret se recte fecisse / nec ecclesiā in eū quicq; posse cui nulla irrogare penam ausa est veremur / ne facillitas venie in tentius sibi tribuat delinquēdi. Timemus ne si delicta notoria intacta dimittamus fouere ipsa iudicemur / christus deus noster / cū in hierl'm p̄geret opus nostre redēptionis implerurus / et petrus eum p̄hibere veller cōpescuit ipsum dicēs. Uade post me sathanas scādalum mibi es / quia non sapiis que dei sunt sed ea que hominū. Beatus paulus cum vidisset beatū petrū apostolorū p̄ncipem circa obseruationē legatum reprehensibile fore z non ambulare ad veritatē euangelij restitit ei coram omnibus in faciem et eum a simulatione in quā alios deducebat veritatis zelo repressit / ecclesia catholica sepe numero summos

Sessio duodecima

Pontifices siue a fide delirantes siue prauis moribus notorie ecclesie scandalizantes correxit et iudicauit neq; vbi de fidei periculo aut scandalo christiane religionis augebat romanis pontificibus pepercit: his exemplis ac rationibus hec sancta synodus excitata habes a deo auctoritate animaduertedi in eos qui ipam non audierint. Consideransq; ex parte tam saluti anime ipsius domini Eugenij quam statui vniuersalis ecclesie siue modernis futurisq; temporibus animodo indictum dominum Eugenium acrioribus remedijs quandoquidem leuiora non possunt precedere decreuit / et quaquam vitas notorie et incorrigibiliter scandalizantem ecclesiam statim posset finalem ferre sententiam / nesciens tamen materne pietatis obliuisci Intuitu etiam prefati serenissimi imperatoris qui per suas litteras super hec nos exacte rogauit adhuc ipsius domini Eugenij tertio mone re ac etiam tertiam ei indulgere dilationem pponit vt in sua potestate sit si velit penam euitare. Idcirco hec synodus prefatum dominum Eugenium cum quanta potest instantia et affectu per viscera misericordie iesu christi rogat orat obsecrat monet citat et requirit / et ex parte omnipotentis dei vltimo et pemptorio mandat / et precipit vt predictam prentiam notorie scandalosam dissolutionem penitus reuocet. Et hoc sacrum concilium Basiliense per generalium Constantinensium et Senensium conciliorum statuta approbationem que felicis recordationis Martini pape quinti / et ipsius domini Eugenij legitime inchoatum declararet a tempore huiusmodi inchoationis continuatum fuisse / et esse persecutionem que semper habuisse continuatam ac persecutionem habere debere. Et ipsi pure et simpliciter adhereat / et cum effectu / et huiusmodi reuocationem declarationemque et puram adhesionem per suas litteras more romane curie bullatas huic sacro concilio notificet infra sexaginta dies a die presentis publice sessionis immediate sequente. Quod si predicta omnia et singula infra prefatos dies adimpleuerit cum effectu / hec sancta synodus ex sua solita benignitate et clemencia ipsius domini Eugenium quantum cum deo poterit honorare et honorari facere intendit. Si vero quod absit in pertinacia perdurans omnia et singula predicta infra prefatos sexaginta dies realiter et cum effectu non adimpleuerit Elapsis dictis sexaginta diebus ex nunc put ex tunc / et ex tunc put ex nunc Hec sancta synodus in virtute omnipotentis dei a quo super omnes christifideles immediate potestatem vendicat predictum dominum Eugenium manifestum contumacem et notorie incorrigibiliterq; scandalizantem ecclesiam ab omni administratione papatus in spiritualibus et temporalibus ipso facto suspendit / et suspensum esse declarat processura / tandem ad vltiora vsq; ad sententiam finalem inclusiue si opus fuerit ipso domino Eugenio amplius non citato prout spiritus sanctus dictauerit. Omnem ipsius papatus administrationem in his omnibus que in spiritualibus et temporalibus ad solum papam vel solam sedem apostolicam de iure pnerescunt. Eadem sancta synodus post dictum terminum ad seipsum decernit et declarat ipso facto esse deuolutam. Quic

Sessio duodecima

quid autem in casu predicto per ipsum dominum Eugenium lapsa dicto termino ratione papatus factum fuerit / et attemptatum decernit irritum et inane. Quo casu omnes reges principes et communitates / et alios quoscunque cuiusvis status et dignitatis existant. Hec sancta synodus monet et requirit / et eisdem in virtute sancte obedientie / et sub divini obtestatione iudicij mandat ecclesiasticis vero personis quacunque dignitate / Etiam si cardinalatus patriarchali aut pontificali prefulgeant sub penis quas ipso facto incurrant excommunicationis et suspensionis ab omnibus dignitatibus beneficiis et officiis quocunque nomine nuncupent / etiam si forent Metropolitane aut cathedrales ecclesie siue in titulum siue in commendam obtineant vicariis aut gubernatoribus vasallis feudatariis et subditis romane ecclesie sub pena privationis ipso facto omnium feudorum et aliorum quorumcumque iurium et privilegiorum que ab ipsa romana ecclesia obtinent districte precipit ut prefato domino Eugenio durante predicta suspensione preterit cuiusvis iuramenti subiectione aut promissa fidelitatis nullatenus ratione papatus obediant. Addicit quoque hec sancta synodus quod si prefatus dominus Eugenius predicto termino sexaginta dierum pendente aliquas promotiones fecerit ad cathedrales ecclesias vel ecclesiasticas dignitates vel alia quecumque beneficia vel officia in fomentum dicte sue prentense dissolutionis et enervatione diminutione seu impedimento huius sacri concilii / de quo ipse sacri concilii arbitrio iudicabitur / an facte fuerint in fomentum eadem sancta synodus huiusmodi sic factas promotiones cassat irritat et annullat. Mandat preterea in virtute sancte obedientie et sub pena privationis quam ipso facto incurrat omnium suorum beneficiorum et officiorum commendarum pensionum et gratiarum quarumcumque etiam expectatarum omnibus et singulis sancte romane ecclesie cardinalibus patriarchis archiepiscopis Episcopis / et alijs ecclesiarum plaris officialibus curie / et clericis quibuscumque in romana curia existentibus cuiusvis status aut conditionis existant / quatenus in casu predicto post lapsum dicti termini infra triginta dies prime immediate sequentis a curia romana recedant. Et deinde cardinales omnino sub pena predicta ad hoc sacrum concilium omni mora postposita veniant patriarche vero archiepiscopi Episcopi et alij ecclesiastici prout de iure re vel consuetudine ad generale concilium ire tenent sub penis iuris iherosolimitani sine fraude continuando ad hoc sacrum concilium arripiant. Reliqui vero qui ad generale concilium non tenent venire ad residendum et deo servitendum in proprijs beneficiis / vel ad hoc sacrum generale concilium sine more dispendio / et omni fraude cessante se transferant et accedant. Omnes autem causas tam ecclesiasticas quam profanas / Civiles et criminales inter quascumque personas cuiuscunque status conditionis aut dignitatis existant in curia romana pendentes lapsa dicto termino sexaginta dierum in casu predicto ab ipsa curia romana / eadem sancta synodus ad se advocat / et advocatas esse vult expresse inhibens sub pena excom-

Sessio duodecima

municationis late sententia omnibus in diebus auditoribus / et commissarijs quibuscumque predictae curie / ne post dictos dies in praefatis causis procedere aut quiete agere quoquomodo presumant. Quaequid autem contra hanc aduocationem et inhibitionem attemptare contigerit ipso iure decernit irritum et inane. Decernit tandem haec sancta Synodus huius decreti publicationem in praesenti sessione factam eiusque affirmationem in valuis maioris ecclesiae Basiliensis. vim habere. monitionis citationis et executionis. Et ita vniuersos arrare ac si personaliter apprehensi / et eis intimati fuissent. Insuper haec sancta Synodus declarat et protestatur quod nihilominus dilatione huiusmodi sexaginta dierum pendente cum id rerum necessitas suadeat et qualitas agendorum in vltiori profectatione concilij et agendorum in eo procedere intendit ordinare debite et mature / nec propterea superfedere aliquo modo in processu. Datum in sessione publica eiusdem sanctae Synodi in ecclesia maiori Basiliensi. tertio idus Julij Anno a natiuitate domini Millesimoquadringentesimo tricesimo tertio.

Quod decretum electionum dignitatum et confirmationis electuarum.

Sicut in construenda domo praecipua est architectonis cura ut tale faciat fundamentum super quo firmum perduret edificium. Ita in generali ecclesiae reformatione potissimum est huius sanctae Synodi studium ut tales ecclesijs praeficiantur / pastores qui tanquam columnae et bases ipsam ecclesiam doctrine et merito viribus firmiter sustentent. Quanta autem in eligendis prelatibus diligentia adhibenda sit officium eis iniunctum euidenter ostendit ad regimen enim assumunt animarum pro quibus dominus noster Iesus Christus mortuus est et sanguis eius preciosus effusus propterea sacri canones spiritu dei promulgati proinde statuerunt / ut vnaqueque ecclesia ac collegium seu conuentus sibi prelatum eligant. Quibus haec sancta Synodus eodem spiritu congregata inherens statuit et diffinit generalem reservationem omnium ecclesiarum Metropolitanarum Cathedralium Collegiarum monasteriorum ac dignitatum electuarum per romanum pontificem decetero fieri aut facta vni non debere reservationibus in corpore iuris clausis / et his quas in terris romane ecclesiae ratione directi seu vtilis dominij meditare vel immediate fieri contigerit semper exceptis. Sed quod per electiones ac confirmationes canonicas secum iuris communis dispositionem predictis metropolitanis cathedralibus monasterijs et collegiatis ecclesijs ac dignitatibus electiuis vacantibus debere provideatur / non derogando propterea statutis praesentibus in iuris communis dispositione remanentibus. Decernitque haec sancta Synodus ratione fore consentaneum et reipublice aecommodum / ut contra hoc salutare decretum romanus pontifex nihil attemptet nisi ex magna rationabili et euidenti causa in litteris apostolicis nominatim

Sessio duodecima

exprimenda et vt eo firmo hoc salubre decretū custodiat / vult eadem
sancta Synodus vt inter alia que roman^o pōtifer in sua assumptione
ne p̄stebit iure decretū hoc inuiolabiliter observare. Et qm̄ tales vt
p̄dictū est oportet esse platos h̄j ad quos ius p̄inet eligendi omnē cu
rā adhibeāt vt dignā corā deo et hominibus electionē faciant exactāq;
p̄inde apponāt sollicitudinē vt tales eligāt qui tāto officio satisfacere
valeāt. Sciētes q̄ si vel dolose vel negligēter / ac timore dñi postposito
in re tā graui se gesserint sicut auctores erūt et causa malozū pastozum
ita participes fient penarū quas ipsi mali pastores in districto dei iudi
cio patient. Et cū humane fragilitatis conatus nihil sine omnipotentis
dei suffragio queat efficere a quo omne datū optimū et omne donū
p̄fectū descendit. Adueniente die electionis h̄j ad quos pontificis vel
abbatis spectat electio in ecclesia cōueniāt magna cū deuotiōe missas
de sp̄sancto audituri quē humiliter exorabūt vt eos ad dignū eligē
dū pastore inspirare dignet. Et vt eo facili^o gratiā hanc obtinere me
reant quo deuotius ad actū electionis accedāt cōtriti et cōfessi sacra
mentū eukaristie reuerenter suscipiant. Ad locū vero electionis ingres
si p̄ quocūq; plato qui p̄ electionē assumit iurabūt in manib^o ei^o qui
capitulo p̄sident vt et ipse p̄sident in manib^o eū immediate sequentis
sub hac forma. Ego. N. iuro et p̄mitto omnipotenti deo et tali sacro
vel sancte sub cuius vocabulo dedicata est ecclesia eū eligere quem cre
dam futurum ecclesie in spiritualibus et temporalibus vtiliorem nec
illi vocem dare quem verisimiliter sciuero promissione aut datione
alicui^o rei tp̄alis seu p̄ce p̄ se aut aliū interposita; aut alias qualiter
cūq; directe vel indirecte p̄ se electionē p̄curare. Idē iuramentū p̄ster
p̄steturq; et cōicet / qui cōstituitur p̄curatorē ad eligendū certam p̄sonā
necnō et procurator generaliter ad eligendū p̄statur in casib^o in quib^o
fm̄ iuris cōis dispositionē in h̄mōi electionis negotio p̄curator consti
tui potest. Qd̄ etiā iuramentū p̄stetur ab his in quos cōtinget sup̄ ele
ctione futuri plati fieri cōpromissum qui etiā cōfiteri et cōicare tenean
tur. Qd̄ si p̄dicta nō fecerint eligēdi pro illa vice sunt ipso iure potesta
te priuati. Deinde eligant in p̄fatu platu virū etatis legitime moribus
grauē litterarū scientia p̄ditū in sacris ordinib^o cōstitutū / et alias ido
neū fm̄ canonicas sanciones. Quod si aliter et de alia p̄sona q̄ vt p̄
dictum est / aut per symoniacā p̄auitatē electionē fieri contigerit ele
ctio sit ipso iure irrita et inanis. Et sic symoniace eligentes p̄ter alias
penas p̄petuo sint ipso facto iure eligendi priuati. Alij vero canonicis
penis subiaceāt Symoniace aut electi / et qui h̄mōi symoniace electio
nis participes fuerint taliterq; eligentes et cōfirmati in horrorem tan
ti criminis penā ipso facto excommunicationis incurrant. Nec a tali rea
tu et excommunicatione electi et cōfirmati absolui possint nisi ecclesijs et digni
tatis ad q̄s turpiter assumpti sūt libere resignauerint et ad eas obtinen

Sessio duodecima

das quas nepharo ingressu adepti sunt ppetuo reddant inhabiles. Ad tollendā autē omnē ambicionis radicē obsecrat per viscera misericordie Jesu xpi. Hec sancta synodus ac instatissime exhortat. Reges pncipes cōmunitates et alios cuiuscūq; gradus et dignitatis existant ecclesiastice vel mundane ne electorib; litteras scribāt seu pces porrigant pro eo qui per se vel aliū tales parabit litteras seu pces. Multo q; minus cōminationes impressiones aut aliud facient quominus libere ad electionē pcedat. Sicut in virtute sancte obediētie ipsis electoribus pceptū ne ad hmoi lras vel pces cōminationes vel ipsiōes vt pmittitur quēquā eligere psumant. Facta autē electione et ad que ius pncinet cōfirmandi p̄sentata si appareat coelectus vel se opponēs electio ni/nominatim vocetur ad videndū discutit electiōis negotiū. Et nihil omnino generaliter edictuz publicū in ecclesia in qua facta est electio pponatur iuxta cōstitutionē feli. recor. Bonifacij octavi. Cōparentib; autē aliquib; vel non nihilominus ipse cōfirmator ex officio tanq; in negotio inquisitionis procedat omnē adhibiturus diligentia vt tam forma electionis q; merita electi/et oēs circūstantie debite examinent et discutāt. Et si electio cōfirmāda sit vel infirmāda iudicialiter cōfirmet vel infirmet. Et vt oīa mūde et sine labe ac labis suspitiōe pcedāt nō solū eligere aliqd quantūcūq; parū/ sed etiā gratis oblata cōfirmator ratione cōfirmatiōis sub nomine subiectionis subsidij gratitudinis aut alio colore p̄textu cuiuscūq; cōsuetudinis aut p̄uilegij per se vel alium recipere nullatenus psumat. Notarijs autē et his qui scripserunt in huiusmodi causis emolumentū aliquod moderatū taxetur habendo respectū ad laborē et operā scripture nō ad fructū plature valorē. Si vero cōfirmatores p̄dicti electiones nō seruatis superius ordinatis/et de personis non idoneis vt p̄mittitur factas vel alias per symoniacā p̄auitātē cōfirmauerint. Eo ipso cōfirmationes huiusmodi sint nulle. Cōfirmantes autē alias psonas q; supradictū est pro ea vice per symoniacā autē labem ppetuo ipso facto iure cōfirmandi sint p̄uati. Et nihilominus p̄pter dictam symoniacā labem si eam cōmiserint/ etiā sententiā excoicatiōis incurrāt eo ipso a q; p̄ter q; i mort; articulo absolutiōis beneficiū obtinere nō possint. Summū vero pontificem hec sancta synodus exhortat vt cum speculū et norma oīs sancti, tatis et iudicis esse debeat/ pro cōfirmatione earū electionū quas ad eū deferre cōtingerit nihil penit; exigat aut recipiat/ alioqn si sec; facēdo notorie ac incorrigibiliter ex h ecclesiā scandalizat futuro cōcilio deferatur. Pro oneribus autē que ipm pro regimine vniuersalis ecclesie subire oportet proq; sustentatione sancte romane ecclesie cardinaliū et alioꝝ necessariōꝝ officialiū/ hoc sacrū conciliū ante sui dissolutionē omnino debite et cōgruenter pvideat. Qsi cōtingat aliquē circa hec p̄uisionē non facere per hec eadē sancta synodus non intendit in aliquo p̄iudicare sancte romane et vniuersali ecclesie nec alteri cuiuscūq; Datū

Sessio decimatertia

in sessione publica eiusdem sancte synodi in ecclesia maiori Basiliensi. solemniter celebrata die lune. xiiij. Julij anno domini Millesimoquadringentesimo tricesimo tertio.

Accusatio contumacie pape facta per promotores sacri concilij i. xiiij. dicti concilij sessio celebrata die veneris. xi. septembris

Seueneris. xi. mensis se-

prembrijs anno domini Millesimoquadringentesimo tricesimo tertio in ecclesia maiori Basiliensi. fuit celebrata tredecima huius sacre synodi basiliensis sessio hoc modo / scz. missa d. spiritu sancto per reuerendum patrem dominum Bartholomeum episcopum albiganensem. ita licet nationis celebrata. Antiphonis letanijis et suffragiis ut in alijs sessionibus / dictis lecto qz eius,

gelio secundum Bartholomeum. In illo tempore respiciens Iesus in discipulos suos dixit Symoni petro. Si peccauerit in te frater tuus vade et corripe eum inter te et ipsum solum etc. Ac hymno veni creator spiritus etc. de cantato cum versiculo et collecta / septem dominis cardinalibus et alijs dominis prelatis et patribus in eorum mitris planis et pluuiabibus cristentibus in multitudine copiosa / assistente domino Guilhelmo duce bavarie sacri concilij nomine serenissimi principis domini imperatoris pectore. Promotores sacri concilij per organum venerabilis viri domini Stephani de nouaria legum doctoris alterius promotoris huius sacri concilij accusarunt contumaciam sanctissimi domini nostri Eugenij pape quarti. put in quadam cedula quam ipse magister Stephanus promotor in suis tenebat manibus quam de verbo ad verbum alta et intelligibili voce legit latius continet cuius tenor sequitur et est talis. Reuerendissimi reuerendiqz patres et ceteri domini metuedissimi / quia nuper de mense Julij. prime preterito et die. xiiij. eiusdem / hec sancta Basiliensis synodus in publica sessione in presenti ecclesia Basiliensi. celebrata attente considerans sanctissimum dominum Eugenium papam quartum. Exhortationes obsecrationes requisitiones citationes et monitiones per eandem sacram synodum sibi repetitis vicibus factas / et huic sacrosancto concilio ad hereretur / et eidem fauores. put tenebant impediret aure surda pertransire nec ipsum ad vota aliquatenus. put tamen ipsa sacra synodus sperabat inclinari et quantum eo ut tunc ipsa sacra synodus. propter ipsius domini Eugenij manifestam contumaciam ad huiusmodi contumacie declarationem contra ipsam. pcedere non immerito potuisset que admodum etiam pro tunc per promotores et procuratores dicti sacri concilij Basiliensis. licet immeritis debita fuit cum instantia postulatum volens solita sua mansuetudine aduersus eundem dominum Eugenium ut iterato ipsum ex superabundanti charitativè requirere et monere. Tertium decretum monitorium edidit et decrevit / quod idem dominus Eugenius exoratus requisitus monitus et interpellatus / ac in virtute omnipotentis dei sub certis penis modis et qualitatibus eidez